

РЕШЕНИЕ

№ 5524

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5350** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4, изр. II от ЗМВР.

С решение от 08. 03. 2021 г. по НАХД № 11675 / 2020 г., Софийски районен съд, НО - 111 състав е отменил по жалба на И. К. К. Заповед за задържане на лице № 22633-2645 / 02. 09. 2020 г. на полицейски орган в 02 РУ - СДВР.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на полицейски орган в 02 РУ - СДВР, с която се моли същото да бъде отменено като неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разносните по делото. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба, чрез писмено становище на процесуалния си представител, оспорва жалбата. Прави искане за отправяне на преюдициално запитване. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С решение от 08. 03. 2021 г. по НАХД № 11675 / 2020 г., Софийски районен съд, НО - 111 състав е отменил по жалба на И. К. К., Заповед за задържане на лице № 2263з-2645 / 02. 09. 2020 г. на полицейски орган при 02 РУ – СДВР, издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а като фактически основани е посочено – „нарушаване на общественя ред“, с която е задържано за срок от 24 часа лицето К..

За да постанови решението си, районният съд, е приел, че на 02. 09. 2020 г. около 11.00 ч. в [населено място], се е провеждал протест пред сградата на Министерски съвет и на Народното събрание. На посоченото място на [улица] бил изграден полицейски кордон с оглед опазване на общественя ред. В хода на протеста И. К. блъскал по щитовете на полицейските служители и ругаел, както и се опитвал да преодолее полицейския кордон, поради което бил задържан и отведен в сградата на 02 РУ, където била установена самоличността му и била издадена процесната заповед за задържане.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд, е обосновал правния извод, че не са били налице основанията за задържане на И. К., тъй като не е посочено конкретно престъплението, в което е заподозряно лицето и освен това е налице противоречие между фактическото и правно основание за задържането.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Във връзка с направеното от процесуалния представител на ответника по касация, искане за отправяне на преюдициално запитване, съдът намира същото за неоснователно.

В случая не са налице основанията по чл. 629, ал. 3 от ГПК, тъй като значението и смисълът на разпоредбата не будят съмнение за настоящия съдебен състав.

В конкретния случай се иска тълкуване на разпоредбите на чл. 8, § 1 и чл. 6, § 2 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно правото на информация в наказателното производство и конкретно дали е допустимо мотивите да се съдържат в друг документ (предхождащ или последващ) заповедта за задържане.

Иска се и тълкуване на разпоредбите на чл. 4, § 1 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, с оглед правото на задържаното лице достъп до материалите по делото. Твърди се, че Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета не е транспонирана в цялост в българското законодателство.

Съдът намира така поставените въпроси за неотнормирани към конкретния спор, тъй като съгласно чл. 1 на Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно правото на информация в наказателното производство, с настоящата директива се установяват правила относно правото на информация на заподозрените лица или на обвиняемите относно техните права в наказателното производство и относно обвинението срещу тях. С нея също се установяват правила относно правото на информация на лицата, за които е издадена европейска заповед за арест, относно техните права.

Видно е, че така очертания предмет касае единствено наказателното производство и европейската заповед за задържане, поради което е неприложима спрямо задържането на лица, за които е издаден административен акт за задържането им.

На основание чл. 2, § 2 от същата директива, когато законодателството на държава-членка предвижда възможността за налагане на санкция за леки нарушения от орган, различен от съд с компетентност по наказателни дела, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред такъв съд, настоящата директива се

прилага единствено за производството по обжалване пред този съд.

В случая така поставените въпроси не касаят производството по обжалване пред съда, поради което същата е изцяло неотнoсима.

По същите мотиви, е неотнoсим въпроса за транспонирането на директивата, доколкото същата касае единствено наказателното производство, каквото не е настоящото.

Въпреки това на съдът му е служебно известно от информация в медиите, че вече има отправено преюдициално запитване на идентични въпроси от страна на Софийски районен съд, поради няма нужда от повторно запитване.

В същото време, не са налице основания за спиране на производството по делото, тъй като към настоящия момента няма данни за образувано дело пред СЕС.

Касационната инстанция счита, че решението на районния съд е неправилно, поради съществено нарушение на процесуалните правила.

Правилно е установено от страна на първоинстанционния съд, че оспорената пред него заповед за задържане е издадена от компетентен административен орган – полицейски орган при 02 РУ на СДВР, съгласно чл. 72, ал. 1 ЗМВР и в предвидената от закона писмена форма.

Съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление.

В случая районният съд е приел, че е налице противоречие между фактическото и правно основание за задържането, доколкото е посочен чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а в същото време се сочи нарушение на обществения ред.

В чл. 325, ал. 1 от НК обаче е предвидено, че който извърши непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, се наказва за хулиганство с лишаване от свобода до две години или с пробация, както и с обществено порицание.

Доколкото е налице състав на престъпление, който включва като изпълнително деяние действия нарушаващи обществения ред, не е налице соченото от районния съд противоречие, тъй като е възможно това нарушение на обществения ред да е именно престъпление.

В същото време, видно от протокола от проведеното съдебно заседание, като доказателства по делото е приета единствено административната преписка.

Видно е, че във връзка с направеното доказателствено искане от ответника пред първата инстанция е изискано копие от прокурорска преписка № 41483 / 2020 г. по описа на СРП, което е постъпило в съда преди датата на съдебното заседание.

Така представените доказателства към прокурорската преписка, не са приети от страна на съда и въобще не са обсъдени при постановяването на решението.

Видно е че именно по отношение на действията на К. на 02. 09. 2020 г. е образувана тази преписка, като с постановление от 19. 10. 2020 г. е отказано образуването на досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

Така представените материали по преписката са относими към основния довод на СРС за противоречие между фактическо и правно основание, с оглед преценка доколко воденото разследване за хулиганство, поради извършените от К. действия по нарушение на обществения ред, съответстват на разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

В същото време, както беше посочено по-горе от страна на първоинстанционния съд въобще не се приети (още по-малко обсъдени) материалите постъпили от СРП, които

обаче не могат да се обсъждат за първи път от касационната инстанция.

Предвид изложеното настоящият състав прие, че атакуваното съдебно решение следва да бъде изцяло отменено, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд. При новото разглеждане на делото следва да се обсъдят всички представени доказателства, както евентуално да се съберат и други доказателства, съобразно доказателствените искания на страните.

По отношение на искането за присъждане на разноски, ще следва да се произнесе първоинстанционния съд, съобразно изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по касация за отправяне на преюдициално запитване.

ОТМЕНЯ решение от 08. 03. 2021 г. по НАХД № 11675 / 2020 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение - 111 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.